

När skall Svenska Ridsportförbundet våga prata om djurvälstånd på riktigt?

Den 20 juni 2020 skickade föreningen EquiEthics det bifogade öppna brevet till SvRFs Hästvälståndsråds (HVR) ordförande (Gabriella Bragée) och SvRF ordförande (Ulf Brömster).

Vi fick omedelbart (samma dag som brevet skickades, vilket vi ger en eloge för) svar från Gabriella att hon mottagit vårt brev och att de skulle återkomma med svar efter att ha behandlat frågorna vi ställer i brevet. Vi har under sommaren avvaktat detta svar innan vi nu gör brevet offentligt.

Vi fick den 13 oktober ett svar från SvRFs Hästvälståndsråd (bifogas), däremot har vi inte än i skrivande stund mottagit det brev som utlovats från SvRFs FS (Förbundsstyrelse). Vi kommer att replikera på HVRs svar och hoppas på en fortsatt dialog i frågan, eftersom vi upplever en diskrepans mellan påtalade befintliga regelverk och hur detta efterlevs/kontrolleras.

Eftersom vårt öppna brev förutsätter en hel del förkunskap i frågan så vill vi förtydliga några saker:

- **Referensgrupp för hantering/träning.** Vi finner det anmärkningsvärt att man i HVR har referensgrupper när det gäller flera andra områden men inte det som enligt vår uppfattning borde ha högsta prioritet när det handlar om Hästvälstånd. Uppgiften för en sådan referensgrupp bör vara att kritiskt granska träningsmetoder, utbildningar och företeelser när det gäller hantering och användning av hästar. Därför bör denna grupp innehålla människor med stor kunskap kring inlärningsprinciper, hästhälsa och inte minst påverkan på hästens psyke. Referensgruppen bör bestå av veterinärer, forskare, etologer m.fl.. Eftersom den tankestil man befinner sig i (växt upp i) lätt gör att man ser det man vill se kan det vara svårt för utbildare inom den egna organisationen att se de avarter som förekommer där man inte tar hänsyn till den senaste forskningen om djurvälstånd och inlärningsprinciper. Genom att ha människor med olika kompetens i referensgruppen ökar chansen att de kan ge goda råd om vägen framåt.
- **Bilderna som finns i dokumentet** – vi har gjort vad vi kan för att inte ryttare skall vara identifierbara (beskurit, svart-vita bilder osv) eftersom VILKA ryttare det handlar om är HELT ointressant. Vad vi har velat belysa är VAD HÄSTAR UTSÄTTS FÖR utan att tillräckliga åtgärder tas från de som har möjlighet att agera. Hade vi kunnat utesluta bilder? Ja, det hade vi. Men utan bilder har det varit väldigt lätt att avfärda det vi skriver om. Bilderna är bevis för vad som sker (inte bara på denna tävling/clinic, utan varje dag och över hela världen – Sverige och med svenska ryttare är tyvärr inget undantag, en del av de som finns på bilderna är svenska ryttare och/eller från clinics med svenska tränare). Enligt många är problemen störst på de allra högsta nivåerna.
- **Det finns ett regelverk** – i vårt svenska TR (Tävlingsreglementet) så finns sedan 2018 en regel som säger **”Rollkur och hyperflexion, alltså böjning av hästen under tvång, blir förbjudna åtgärder på hela tävlingsområdet oavsett disciplin”**. Specifikt vad ”under tvång” innebär och vad dessa ”förbjudna åtgärder” får för konsekvenser är dock otydligt. Vad vi vet så har ingen ryttare i Sverige hittills fått någon påföljd för ovanstående regelbrott. Trots att det kan se ut som bilderna i vårt brev visar på.

Till sist – vi är fullt medvetna om att detta är oerhört svåra och känsliga frågor. För att börja röra i dessa saker och faktiskt ta ställning FÖR hästen, gör ofrånkomligt att kritik (öppet och/eller indirekt) riktas mot vissa delar av hästvärlden – tränare, ryttare mfl. Det är ofrånkomligt men enligt vår uppfattning helt nödvändigt om hästsporten på sikt skall få behålla sin sociala licens (sammhällets/allmänhetens tillstånd att utöva vår sport). Vi INOM sporten/hästvärlden måste därför agera kraftfullt NU och rensa i våra egna led innan det hamnar utanför vår kontroll att påverka. Ryker väl den sociala licensen så är loppet kört. Andra exempel i samhället visar på att vägen tillbaka oftast då inte finns...

Styrelsen EquiEthics